

Publicerad 2005-11-08 23:00 av Bizon

Ur en vandrin i tankedjungeln hämtade jag följande reflektion.

TIDENS SALT

Du har sett samma längtan som jag

Du har sett samma hopplösa förgänglighet

drömmer inte du om att solen ska vända vid horisonten

ångra att lägga livet i mörker.

ångra sin omutliga plikt

Hjärtans trasor till allmänt beskådande

- men inte av alla -

och inte bara som uthängt stoft

Men visst söker vi gömme

för ensamhet

för saknad

för att bakom muren gråta

för att stå stark

som den förstockade

inte visa

inte känna

molnskuggor

döljer tårarna

döljer liden smärta

gör om intet

till ett hopp

så sanslöst fjärran

från realitetens

sannfärdigt röda fasad

ser patetik

måste skratta

hejdlöst klingande

livsbejakande

lögnen förlorar sitt grepp

muren brister

tårarna strömmar

in i livets hjärta

tidens salt

släcker inte

törstande strupar

ropen spränger sina bojar

flyger från ensamhet till ensamhet

molnen drar bort från öppna ögon

nu seende livet utan retuscher
solskärpan gör svart till vitt
kontraster tydliggör
ett moment 22
övergår i
flöde
utan
facit
endast
livets skälvan
rop av lycka över sin
bundna frihets frihet ur klor som inte längre...

...men gömmer längre in
för att inte glömma
inte samma
misstag
igen
en gång
är ingen gång
som det överslätande
det för-låtande jublets kör
av frälsta anhängare till från när och fjärran - mässande
- så lyder domen att ingen förstår dess nederbörd över jordens folk
andemening – vilset sökande som allt rotlöst sin plats i världen
detta liv av njutning onåbart bakom murens röda förlåt
ett skynke för tjurens plåga
en trolig orsak,
för den gömda smärtan
nu i minnets mörker vilande
till tidens morgon
- stör den inte
låt den vara,
i sin glömska
vet dess orsak bara – att inte leva livets vilja
föder död ur brustna hjärtan
föder sorg ur själars trasor
föder krigets fasor
ut ur lögnernas förlamning
frustrationens tvingande detonation
men glöm den inte när ur dammets slöjor kärlek växer

händer mötas sånger väver lyckans drömmar
liv att älska liv att levas
så din längtan
så de frön
som till
livet
vill
ur
I
N
T
E
T
,

RIBBAN

Fördragsamhetens ribba
ligger högt

Ribban

Så mycket elände
förorsakar vi varandra
Informationens strömmar
tränger undan livets glädje
Igen kan begära att någon
ska kunna förlåta
Möjligen öva
medkänslans
distanserade syn
och i märklig mänsklig storhet

avstå från att tänka hämnd
eller inte orka
konstigt,,,
men livet går vidare...
trots att blod och kroppsdelar skiljs från liv
Vi inser att något borde göras
men känner bara sorg...

Oändlig

En liten insikt som ger lite hopp
Ganska optimistisk... Men det ligger nått i den ;-)

Ett slut betyder alltid en början
ett skede går in i ett annat
en kärlek går in i en saknad
en längtan går in i en annan
söker sin blomning,
en tid av icketid,
icketid har varken
slut eller början
den finns som ett minne
eller ett löfte
den finns som något som alltid
kommer att sätta spår i världen
en otrampad stig att beräda
ett avtryck av längtan
ett sökande efter just det oändliga möte
som får kärlek att blomma...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bizon med Poeter.se id #3078 innehar upphovsrätten